

Barcelona, 26 de octubre de 1928

L'Esquella de la Torratxa

ANY LI - Núm. 2575 - 15 cts - Atrassats 30c

TARDOR

Milionaris de la Rambla

TEATRE COMIC

Tots els dies, gran èxit
de la nova Revista

POCKER

BICICLETES ESPORTS
ACCESORIS

SANROMÀ

Balmes, 62 - Telèfon 1445 A - BARCELONA

DEMANEU TARIFES DE PREUS

VIES URINÀRIES

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorràgia* (purgacions), amb totes les seves manifestacions, *uretritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc., de l'home, i *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluxos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Solvré**. Els malalts es guareixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. Venda 5'50 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames), *erupcions escrofuloses*, *eritemes*, *acné*, *urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les **Pindoles depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent, amb poc temps, totes les úlceres, llagues, grans, floronscos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant a l'organisme rastre del passat. Venda: 5'50 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòria* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia* o esgotament nerviós, per crònics i rells que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrema vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: Pessetes 5'50 el flascó.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i de les Amèriques

NOTA.—Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes. en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 544 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desentrellament, tractament i guariment de les dites malalties.

Teatre Català NOVEDADES

Gran Companyia Catalana. — Direcció: M. SALVAT

Avui, divendres, nit, els dos grans èxits de la temporada

LA TIA D'AMERICA i ELS ANALFABETS

Demà, tarda,

L'AMIC DE LES DONES

Nit, **LA TIA D'AMERICA** i estrena del sàinet de P. Bertrana, **ELS APRENSIUS**

Diumenge, a les tres i mitja, **EL VIATGE PRODIGIOS D'EN PERE SENSE-POR**, formidable èxit de Folch i Torres. A tres quarts de sis i nit, a les deu, la famosa obra de "Pitarra", **SENYORA MAJORA i ELS APRENSIUS**

Dimarts, estrena de la comèdia de Sagarra

LES LLAGRIMES D'ANGELINA

Es despatxa en Comptaduria

ANTONI LOPEZ

IMPRESSOR

Carrer de l'Om, 8

BARCELONA

Blenorràgics:

No ho dubteu. El guariment de la vostra purgació està amb els

Cachets Neisserinos

Exit garantit. Tractament ràpid, discret i sense molèsties

Venda: Farmàcies i Centres d'específics

Preu de la caps: 5'50 pessetes

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona:
Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÒNICA

Els fets externs

Una de les coses que més ajuda a popularitzar un fet és, per exemple, el comentari de cada dia, la passió que es posa en la discussió i l'interès que es té o pot tenir-se en les interioritats i derivacions particulars del fet en qüestió. A Barcelona el futbol ha

arribat a gaudir d'una màxima popularitat, d'un màxim interès. El diumenge passat hi havia com la corrent d'inquietud d'un dia d'aquells llunyans democràtics en què les eleccions posaven en joc els sentiments pairals i extrapairals de la ciutat.

—Qui ha guanyat? A quant puja la votació? ¿Guanya per majoria, per minoria?

Fixeu-vos bé que, tal com està constituïda l'actualitat esportiva i tal com es planteja el cas Samitier, fa l'efecte de què la Junta del "Barcelona" sigui una mena de Junta Municipal que hagi negat la inclusió en candidatura d'un element que hauria molt bé pogut guanyar unes eleccions...

Jo no sóc home que vagi gaire a futbol. Em passa el que a un distingit amic meu que, quan surt de casa i veu tota aquella corrua de gent camí del camp del "Barcelona", treient foc pels queixals i la llengua a fora, exclama:

—Quina sort!... Esser aficionat i no haver-hi d'anar!

Però en el cas Samitier es planteja com una mena de lluita entre la intel·ligència i el *troupeau* de gent vulgar. El cas Samitier passa del camp esportiu al camp ciutadà. En tota aquesta setmana no es parlarà de res més que del cas Samitier. El públic està dividit.

—S'ha perdut — diu el barcelonista samitierista — perquè no ha jugat Samitier. La Junta ha de dimitir i ha de donar lloc al capità.

—S'ha perdut — diu el barcelonista autèntic — perquè no hem tingut sort!

La pèrdua del "Barcelona" davant de l'"Espanyol" és el triomf de Samitier. És cert.

Samitier podrà ésser el que es vulgui, però el que cal dir és que és un xicot fonamentalment barcelonista i que, no tan sols perquè s'hi guanyi la vida aima el seu Club. És dels jugadors barcelonistes que no han escoltat cap de les sirenes que s'hi han acostat. I se n'hi han acostat moltes.

Unes lleugeres indisciplines, uns comentaris desfavorables, aquesta rapidesa en què part de les nostres multituds (tan fàcils a aixecar ídols, els hi plau tirar-los daltabaix, per compadir-los o divertir-se amb nous) fa les coses que han plantejat un cas Samitier. A hores d'ara el capità gaudeix d'uns estats d'opinió favorables o desfavorables però fatalment passionals. El "pour ou contre" Samitier té arrels profundes en els bars i barberies de barriada.

I caldria advertir el nostre públic si aquesta perllongada crisi del "Barcelona" — crisi moral, administrativa, material i fins i tot espiritual — no es deu a una perfecta organització interior que sinistrament prepara d'acord amb elements forans la desfeta d'un club que era, o és, millor dit, representació d'un esperit. Cal donar-se compte de què de la mateixa manera que es diu que es pot vendre un jugador, també es pot indicar als que siguin a dalt, la conveniència de mantenir una desfeta general en tots els serveis administratius i esportius, per tal de què altres clubs tinguin primacia en el pròxim any de l'Exposició.

Això és el que haurien de veure els que vulguin comprendre que no es pot creure en el barcelonisme desinteressat dels qui obren d'una manera que, de seguir així, faran que el "Barcelona" sigui el club més antipàtic, més baix de forma, més arreconat de la ciutat, quan, en la futura hora internacional de Barcelona, deuria ésser el Club de més potència a l'Estadi.

Fixeu-vos-hi bé... En tot hi ha un problema d'intervencions externes que cal salvar amb un esforç suprem...

FRANCESC MADRID

AQUEST NUMERO

HA ESTAT VISAT

PER LA CENSURA

CAL MUTILAR ELS LLIBRES?

A Sitges, diumenge passat, es celebrà una festa del llibre. Es vengueren molts exemplars. Per donar més solemnitat a l'acte, hom féu una mena de míting. Per subratllar la importància que tingué, basta amb els noms d'alguns que hi prengueren part: Puig i Ferrer, Joan Estelric, Leandre Cervera, Ambrosi Carrión... Sobtadament el míting agafà aire de duel... Leandre Cervera blasma dels editors que mutilaven textos en les edicions catalanes.

—Ja som prou grans—digué—perquè mentors inconeguts intervinguin en les nostres lectures.

Estelric, en la seva qualitat de director de la Fundació Bernat Metge, es sentí alludit. Home apassionat, no volgué deixar, el que cregué un atac, sense resposta:

—Nosaltres no fem cap mutilació—afirmà—. No hem fet més que suprimir en agluna obra, paraules que cap home, sense enrogir, no s'atreveria a pronunciar entre senyores.

Certament, les mutilacions que hom ha fet a la Fundació Bernat Metge no són mortals. No van mai contra l'esperit dels textos. Tanmateix, així i tot, nosaltres som al costat del doctor Cervera. L'argument d'Estelric ens sembla feble. Es per ventura que els volums de la Fundació Bernat Metge són per a llegir en reunions de senyores?...

Ai! Les senyores, a Catalunya, no es reuneixen per llegir Plató i molt menys Càtul. Només es reuneixen per fundar qualsevol "ropero" i murmurà de les amigues. I, això sí, amb una mordacitat que sovint Càtul els envejaria.

HELIOTERAPIA

Avui és de bon to per a les jovenetes gentils de mostrar l'escot, encara, en ocre, xocolata clar o color rajola. Això fa creure als admiradors que s'han passat tota la temporada d'estiu lluirades a la helioteràpia en alguna platja mundana.

Una dama, tanmateix, ben coneguda de l'alta aristocràcia, però que no havia sortit en tot l'estiu de Barcelona, comparegué al Tívoli el dia de l'estrena de "Rose-Marie", amb un escot que semblava daurat al foc.

La dama donà, però, als seus íntims l'explicació del fenomen. I no us creieu: el iode embotellat hi tenia tan poc a veure com el iode de l'aire marí. Aquest secret és ja a la mà de qualsevol de les nostres gentils modistes, i no valdria la pena de què una aristòcrata en parlés misteriosament als seus íntims.

No és gaire més complicat, però. Simplement ella s'havia untat amb oli d'oliva, i en ple mig dia, havia exposat la seva pell al balcó a algunes hores d'helioteràpia. Això havia bastat.

Donem la recepta per si l'any pròxim volen utilitzar-la aquelles que tinguin la pell refractària als efectes del sol, o que, sense anar al mar, volen fer creure que hi han sojornat una temporada.

I que ningú no ens cregui uns sàtirs maliciosos que desitgem veure mig nues al balcó les nostres beutats.

PARAL·LELS AVANTGUARDISTES

Un pobre ignorant preguntava:

—I bé, qui és aquest Dalí que tant de soroll mou?

—Es—li respongué un crític, definidor i dogmàtic— el pare Vallet de la pintura.

UN GEST D'IGNASI IGLESIAS

La companyia del teatre Espanyol, que dirigeixen els actors Josep Santpere i Josep Bergés, ha tingut un gest digne i generós que mereix tots els elogis. Ens referim a la representació gratuïta que donà d'"El cor del poble", d'Ignasi Iglesias.

Aquest gest no ha estat elogiat ni comentat degudament. La companyia de l'Espanyol conreava un gènere apart en el teatre català. Un gènere del que molts escriptors blasmen. Un gènere, però, que, sortosament, ha pres carta de naturalesa entre nosaltres. I diem sortosament, perquè un teatre és més ric com més modalitats té.

Josep Santpere i Josep Bergés, anatematitzats pels pobres d'esperit, per la gent d'esperit estret, han treballat de ferm per al teatre català. I han aconseguit per al teatre català grans victòries. Una d'elles la de fer anar-hi gent. I han donat al poble obres de poble. I han reunit en els seus cartells els noms d'"Amichatis", Pompeu Crehuet, Juli Vallmitjana, Lluís Capdevila, Enric Lluelles, Ambrosi Carrión, Manuel Fontdevila. I han assolit grans èxits per al teatre català, acostumant un públic a què escoltés les veus d'aquests escriptors.

Tot això és d'agrair.

La companyia de Josep Santpere i Josep Bergés era, donat el teatre que conreava, la menys indicada per a representar obres d'Ignasi Iglesias. I, no obstant, sempre que podia en representava, mentre als altres teatres, als que en podríem dir oficials, havien arreconat el nom del gloriós autor d'"Els vells". Anem a dir que ara se'n recorden. I val més ara que mai.

Però també se'n recorden Josep Santpere i Josep Bergés i per honorar millor la gloriosa memòria del poeta del poble, organitzen un homenatge.

En què consisteix aquest homenatge? En donar al poble, gratuïta, una obra de l'escriptor català que més i millor ha estimat el poble.

Aquest és un gest noble, digne, el millor gest, el més bell, per a honorar la memòria d'Ignasi Iglesias.

Aquests artistes de l'Espanyol són dignes dels més fervorosos elogis.

Monument a Ignasi Iglesias

Amics i admiradors d'Ignasi Iglesias que, en trobar-nos aplegats entorn del seu llit de mort, hem sentit encara créixer la nostra admiració per a l'obra del qui se n'ha anat i el nostre amor per a l'home que ens fou company y mestre alhora, desitgem aplegar tot aquest fervor col·lectiu en quelcom que, a més de perpetuar el nom gloriós del qui s'ha absentat per a sempre del nostre clos, consagri la veneració i l'efecte profundíssim de tot un poble.

No ens mou, en prendre aquesta iniciativa, ocupant tal vegada un lloc que altres ostentarien amb més prerrogatives, altra cosa que el dret que ens dona l'ésser els companys que van trobar-se més a prop d'ell, en l'hora del trànsit, el que, per la força de les circumstàncies, va haver de portar-lo a la tomba, amb el goig dolorós, això sí, de portar-lo en nostres braços.

Per això, en nom i representació de tots els amics d'Ignasi Iglesias, cridem el nostre poble, el que era carn de la seva carn i ànima de la seva ànima. S'ha dit, s'ha demanat que, d'una manera o altra, es perpetui el seu record. Sense comitès ni reunions de cap mena, ha sorgit espontània la idea d'un monument. Mil veus anònimes ho han demanat, i, abans de què cap comissió ho acordés, ens hem trobat amb què era ineludible el fer-lo. Per això, repetim, volem els amics d'Ignasi Iglesias, sinó prendre la iniciativa almenys, ser-

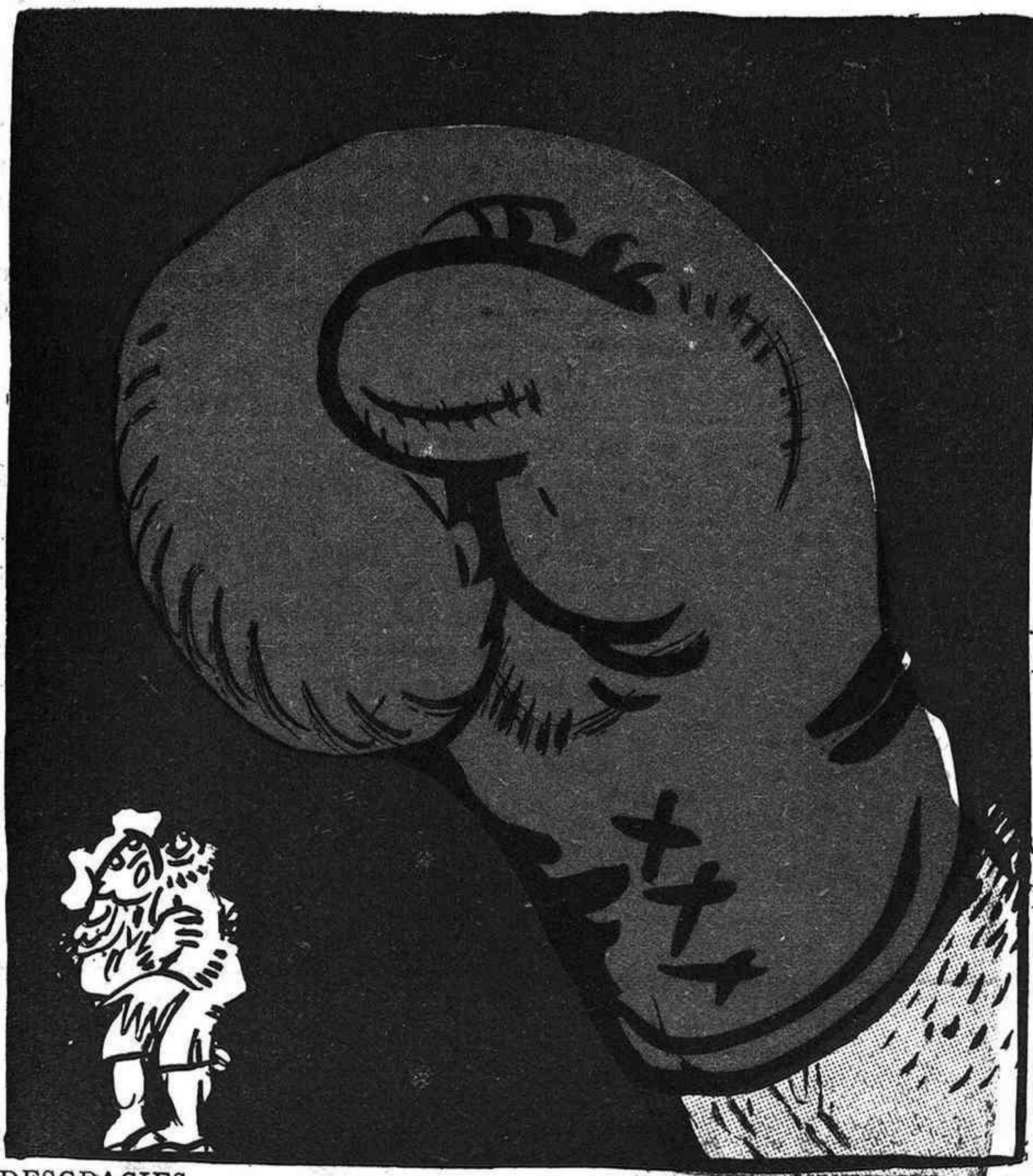
vir de punt de contacte a totes les iniciatives i esforços.

Un monument per a ell, que tant estimà el seu poble i especialment els seus infants, no pot ésser una d'aquestes pedres més o menys vulgars, on s'encimbella la figura d'un senyor amb un posat estrictament decoratiu.

Per això proposem que es construeixi a Sant Andreu una font amb una ampla pica d'aigua i un pedrís que, tot i perpetuant la memòria de l'Ignasi Iglesias, alegri les passejades dels vells i ofereixi als petits una gràcia d'aigua en els seus esplaís.

I per a què tothom pugui contribuir-hi, establim una quota única d'una pesseta. Tots aquells que s'hi inscriuin signaran unes llistes que, tancades en una caixa de plom, enterrarem en els fonaments del monument, perquè si aquest, algun dia, segles a venir, cau desfet pel temps o pels homes, es trobi la demostració de què tot el nostre poble va saber estimar, honrar i consagrar la memòria d'un dels seus fills més preclars.

Finalment: la nostra iniciativa no és obstacle a totes les altres que puguin haver-hi. Ben al contrari, desitgem sumar-nos a l'obra dels altres i que aquests vinguin al costat nostre, units tots pels sentiment d'amistat i admiració que sentim per Ignasi Iglesias moguts tots per l'ú-

DESGRACIES

Desapareix una plaga i de seguida en ve una altra.

Tu te'n rius?...

Tota noia balconera
Quedarà sempre soltera.

Perquè no em vull declarà
amb els tons i colors vius
del "Tenorio" sevillà,
tu te'n rius?...

Perquè no t'he volgut dí
d'estimar-te o no els motius
tal com t'has cregut de mi,
tu te'n rius?...

Perquè han dit que t'he estimat
creient garses per perdius
i enganyada t'has quedat,
tu te'n rius?...

Tan coqueta ets com báboia
i no sé perquè te'n rius,
perquè els joves, creu-me, noia,
són més "vius".

LLUÍS SABATÉS

nic desig de condensar tot el sentiment de l'ànima del poble que avui plora el seu fill predilecte.

Pere Coromines, Ramon Vilaró, Ambrosi Carrión, Josep Rocarol, J. Puig Pujades, Josep Sunyol, Pere Cavallé, Ramon Vinyes, Enric Lluelles, Ramon Sarsanedes, Alexandre Cardunets, Francesc Madrid, Alfons Nadal, Leandre Cervera, Lluís Capdevila, Josep Pluvins, Jaume Fonolleda, Josep Estadella, Francesc Guillamet, Josep Sabatés, Lluís Camós.

Barcelona, 15 d'octubre de 1928

NOTES.—Les adhesions es rebran a la "Casa Vilaró", Ferran 14.

Oportunament es farà públic els llocs i la forma per a signar les llistes i fer la recaptació.

Es prega, en nom dels amics d'Ignasi Iglésies, a totes les persones i entitats que vulguin fer actes de la mena que siguin per a honorar la memòria d'Ignasi Iglésies, que es serveixin posar-se d'acord amb la comissió que signa l'anterior manifest per la millor organització i èxit dels mateixos. Per tant, hauran d'adreçar-se a l'esmentada "Casa Vilaró", Ferran, 14, lloc on s'apleguen els amics de l'Iglésies. També es prega a totes les publicacions i particulars que hagin publicat articles o tinguin fotografies de l'enterrament que, per colleccionar i arxivar tota la documentació, es serveixin remetre-les per duplicat al domicili que s'esmenta en les notes anteriors.

Un cas desesperat

L'altre dia, a les "Galeries Maragall", el fill d'un notari de Figueres donà una conferència (sic) parlant d'art. Parlar d'art, segons aquest minyó, que deu estar tocat de l'ala, vol dir parlar del dancing, del gramofon, del maquinisme, i del ciment armat.

El fill d'aquest notari de Figueres no és altra cosa que un reclamista i no vol altra cosa que l'escàndol a l'entorn del sen nom.

Diuen alguns nois de bona fe que el fill d'aquest notari de Figueres pinta. Quan imita Van Eyck i als primitius italians, potser sí.

Pocs dies abans de la conferència—que no fou altra cosa que barra i grolleria—, el fill d'aquest notari de Figueres publicà a *L'Amic de les Arts* un *Poema de les cosetes*, que reproduïm per què els nostres llegidors hi riuin una mica. Diu així, el pobre minyó:

"Hi ha una coseta petita posada alta en un indret.

Estic content, estic content, estic content, estic content.

Les agulles de cosir es claven en els niquelets dolços i tendres.

La meva amiga té la mà de suro i plena de puntes de París."

Quines amistats!

ELS PRIMERS FREDS...

... o com va inventar-se el "charleston".

“Una sina de la meva amiga és una calma garota, l'altra, un vesper bellugadís.”

Si que deu fer goig!

“La meva amiga té un genoll de fum.”

Pobra criatura!

“Els petits encisos, els petits encisos, els petits encisos, els petits encisos, els petits encisos, els petits encisos, els petits encisos... ELS PETITS ENCISOS, PUNXEN.

L'ull de la perdiu és vermell.”

Caram! Què diu ara?

“Cosetes, cosetes, cosetes, cosetes, cosetes, cosetes, cosetes, cosetes cosetes, cosetes, cosetes, cosetes...”

HI HA COSETES, QUIETES COM EL PA.”

Acompanyem en el sentiment al notari de Figueres, persona de tota la nostra consideració i respecte, i li aconsellem que el millor que pot fer-se amb un fill així és tancar-lo.

Arts i artistes

SALA PARES. — *Saló de Tardor*

Si, en comptes d'ésser un trist crític d'art, fos un cronista de “salones”, ara parlaria, en reprendre les tasques d'hivern, de nostra estada a les platges de luxe i estacions estiuenques de muntanya. Com que, per dissort, no ho sóc,

confesso noblement que, de muntanyes, hem vist el que es pot veure des de Sardanyola i, de platjes, les de la Barceloneta, exposició permanent d'acadèmies de totes menes i estils.

Sigui com sigui, aquesta temporada de fer el mandra ens ha donat nova empena per començar a córrer exposicions i, plens d'aquella bona fè que l'ofici demana, (si critiques mal, si no lloes prou, pitjor) comencem per ressenyar nostra visita a la casa Maragall on, com cada any, es celebra el Saló de Tardor.

A l'entrada hom ensopega amb una colla de trastets comercials, més o menys artístics, atenuant-se, però, la impressió que ens fan, amb la del taulell de llibres del vestíbul. A dintre, plana un aire de mitjanja que aclapara, fins al punt que costa de distingir les obres de mèrit veritable que hi ha barejades amb un gavadal de ximpleries pictòriques.

Prou sabem, que una exposició d'aquest gènere no dona la mida i nivell de l'art contemporani de nostra terra, però és llàstima que no es pugui seleccionar un xic per deixar brillar, com mereixen, les poques coses excel·lents i moltes passadores que per aquelles parets hi ha penjades.

Del més interessant del Saló, són uns paisatges de Rafael Benet, bells de color i forma. Domènec Carles presenta un estudi del port de Barcelona encertat del tot; Alexandre Cabanyes i Alexandre Cardunets ens mostren uns paisatges força bonics i Joan Colom, encara que

ART MODERN

—No podria ensenyar de pintar a la meva nena? Hi té molta afició!

usant una coloració poc simpàtica, queda bé amb el que exposa.

Francesc Canyelles, amb la seva "Noia de la Fruita", demostra conèixer a fons la seva escola moderna ben entesa, i Pere Creixans ha plasmat dos tipus del "Rastro" madrileny plens de vida i ambient. La "Galeria" de Feliu Elias és un encert de visió i factura, i Galwey, igual que Mallol i Mercader, continuen amb la seva tònica de sempre i a la mateixa alçada.

No podem dir el mateix de Mir, que sembla s'hagi limitat a sortir del pas; en canvi Rafel Padilla presenta uns paisatges del Port de la Selva que gairebé podem dir que són el millor de l'exposició.

Els pintors Junyent, Serra, Sabaté, Jaumà i Santasussanna, també poden comptar-se en primer terme, i, finalment, hem de remarcar una escultura de Llimona que és tan bonica com tot el que el mestre ens té acostumats a veure.

Resumint: una exposició més, en la que cap valor nou sobresurt, continuant els de sempre representant el seu paper.

BORIEL

El suïcidi del Pep

Endeutat amb tothom, Pep Gallofa no tingué altra solució, per a alliberar-se dels "anglesos", que recórrer al suïcidi. Home de certes creences, l'aturava el temor de què la seva animeta anés a les calderes de *Pere Botero*. Reflexionant trobà la solució: es mataria, però no de cop; es faria una ferida mortal que li deixés un parell d'hores de vida, que aprofitaria per què el capellà li posés en regla el passaport per a anar al cel. Fent-ho així, en deixar l'infern d'aquesta vida aniria directament al paradís.

***

La primera sorpresa desagradable de Pep Gallofa, en trucar a la porta de Sant Pere, fou trobar al costat d'aquest, esperant-lo, uns senyors que, amb delicadesa primer i amb pocs miraments després, li reclamaven las pesetes que no havia liquidat en deixar aquesta vall de llàgrimes.

—Si em penso això no em suïcido—exclamà escorregut, Gallofa.

—Per no pagar no hi val, senyor meu, aqueixa estratagema—puntualitzà un dels representants a l'altre món dels creditors d'aquest.

Mentre la reclamació, Sant Pere revisà el passaport de Pep i trobant-lo en regla el deixà entrar.

Els representants s'escandalitzaren, però el sant porter no escoltà raons i del braç del suïcida entrà cel endins.

El procedir de Sant Pere indignà els representants dels prestamistes i, uns dies després, aquests, elevaren una protesta demanant l'expulsió de Gallofa de la glòria, doncs no era just que gaudís de la benaventurança eterna sense una liquidació total, del contrari serien ells els qui es retirarien... I així ho feren, quan se'ls notificà que el fall suprem havia estat favorable a l'ànima de Pep Gallofa.

I d'allavors ençà, el cel està desert d'ànimes de mortals. Les altres ànimes, per solidaritat, seguiren els prestamistes; només Pep Gallofa segueix ocupant el seu lloc, rodejant de tota la Cort celestial.

PONCELL

Les ganyotes d'un estel

Perquè ets tan alt i clà
als mortals vas fent ganyotes.
Quan moriré, demà,
si pujo al cel, me les pagaràs totes.

Llàstima que no siguis ben barbut
per estirar-tè la barba.
Si al pujà al cel trobo un estel pelut,
me n'he de fer una garba.

Però, no, no; car jo no sóc estel
i faig ganyotes a la humanitat
perquè sóc un esperit rebel
que sols faig bona cara a la bondat.

I l'estel, cel amunt, deu fè el mateix:
veu el món ple de follies
i no es pot conteni i aboca un feix
de ganyotes impies.

I jo li tinc enveja a aquest estel
i l'ansia d'imitar-lo em consum
i poso cura d'abocar la fel,
però que la ganyota sigui llum.

No com un esperit atrabiliari
que bescanta perquè sí,
com qui passa un rosari
de fel i de verí.

Potser els mortals també em recriminen
per les ganyotes que els vaig fent,
però, si les ganyotes illuminen,
sortat de mí que sóc lluent!

Oh, benaurat estel, que tinguis bona sort,
car jo, com tu, per les rutes ignotes
fins a l'hora de la Mort
aniré fent ganyotes.

No t'estiraré pas la barba si ets barbut,
sinó que sabré riure'm dels mortals,
i, junts, ben junts, a l'alta solitud,
anirem fent ganyotes celestials.

SALVADOR PERALTAU

ROMEA

Avui s'estrena "La novícia de Santa Clara". "La novícia de Santa Clara" és una adaptació que d'una obra de Shakespeare — ens diuen que de "Measure for measure" — ha fet Salvador Vilaregut.

Salvador Vilaregut ens mereix tota mena de respectes. La seva labor és veritablement meritòria. Per l'encert en escollir i per la pulcritud en transplantar. Salvador Vilaregut és un traductor artista, el més artista dels traductors.

NOVETATS

Ha debutat el director de la companyia, Manuel Salvat. Ens dol que, tractant-se d'una companyia catalana, el seu director, per debutar, hagi escollit una obra estrangera. I una

TARDOR

Quines pells!...

LES CIRCUMSTANCIES

—Cervesa.
—Blanca?
—No, negra; no veus que estic de dol?

LA IMPOSSIBLE GALANERIA

—Em permet que la tapi amb el meu paraigües?

UZCUDUN A L'ALTRE MON

—Només faig que arribar i perdre!

obra tan poca cosa com és "L'ami des femmes", d'Alexandre Dumas (fill).

El repertori de Dumas fill, sense exceptuar-ne la funesta "Dame aux camélias", està arreconat. Avui, sortosament, el teatre és una altra cosa.

El senyor Salvat, com actor, ens semblà, sinó genial — cosa que la comèdia no hauria admès—força correcte.

Els altres ajudaren al bon conjunt de la interpretació.

APOL

S'ha estrenat "La mejor del puerto", obra d'una certa celebritat a Madrid. Autors d'aquesta obreta són, per part de la música, el mestre Alonso, i per part del llibre, els senyors Sevilla i Carreño.

Es tracta d'una obreta sense gaires pretensions, d'una obreta de les que n'hi han més. A vegades, el diàleg fins té una certa gràcia i les situacions una comicitat de bona llei.

La música, és inferior al llibre. Vulgar i ensopida, no donarà pas gaire glòria al seu autor.

La interpretació és el millor de l'obra. Pere Segura, Manuel Ruiz Paris, Empar Saus i Empar Alarcón — sense oblidar els senyors Vidal i Barajas—, són dignes de tots els elogis.

TIVOLI

S'han inaugurat les funcions de tarda amb l'opereta "El conde de Luxemburgo".

ESPANYOL

Segueixen amb "La florista de la Rambla".
Per ara res de nou, doncs.

POLIORAMA

Rodríguez de la Vega, que és un actor notable i personatíssim, ha celebrat el seu benefici amb "El centenario".

També hi ha hagut benefici per a Salvador Soler-Mary, un dels actors joves de més clar i brillant pervenir. L'ha celebrat amb "Vida loca", comèdia dels senyors Martínez Olmedilla i Nadal.

En parlarem la setmana vinent.

BARCELONA

"Mi padre no es formal" és una comèdia que han adaptat els senyors Cadenas i Gutiérrez Roig.

Es tan poqueta cosa que no val la pena de perdre el temps parlant-ne. Teatre de teatre, de cartró i paper pintat. Teatre per a fer-hi la digestió o per a fer-hi una becaina.

VICTORIA

"Abajo las coquetas!" és una obra (?) que han escrit els senyors Loygorri i Paso (fill), i ha musicat el senyor Guerrero.

A nosaltres aquest teatre ens sembla indigne i embrutidor. El públic mereix un xic més de respecte.

Se'ns dirà: Al públic ja li plau la grolleria, ja li plau que li perdin el respecte.

Molt bé; però és que no li hauria de plaure.

BOB

Concerts Pau Casals

SERIE XV

Els dies 18 i 21 d'octubre l'Orquestra Pau Casals va donar, sota la batuta del Mestre, al Palau de la Música Catalana, els seus primer i segon concerts de Tardor.

L'èxit assolit, tant per la gran i distingida afluència d'espectadors, com per la selecció dels programes i l'excel·lència de l'execució, acaba de consagrar la institució Orquestra Pau Casals com la primera de les nostres societats d'audicions simfòniques.

Quedem que, per molt de temps, dues temporades rituals seran establertes anualment en el programa de les nostres

manifestacions artístiques: els concerts de primavera i els concerts de tardor, això sense comptar les altres funcions escauduceres, com ara per la "Societat Obrera de Concerts", i per diferents indrets de Catalunya. Tots els devots de la música hi hauran de comptar en el temps a venir amb el mateix goig i una emoció semblant al que ens fa rebre l'arribada dels dies llargs, i a la que ens produeix l'íntim recolliment casolà quan es senten els primers freds.

La "Vuitena Simfonia" de Beethoven, el "Concert" número 1 en "re" menor, de J. S. Bach; les "Variacions" simfòniques" per a piano i orquestra, d'Arnold Bax i l'"Apprenti sorcier", de Dukas, constituïren el programa del primer concert. L'obertura d'"Euryanthe", de Weber; la "Processó de Sant Bartomeu", sardana orquestrada; el "Concert" en "fa" major per a tres violins, amb acompanyament d'instruments d'arc, oboès i orgue, de Vivaldi; la "Quarta Simfonia" en "mi" menor, de Brahms i el poema "Siegfried Idyle" i l'"Entrada dels déus al Valhalla", de Wagner, integraren el segon.

La pianista anglesa Harriet Cohen, que interpretà la part de piano en les obres de Bach i de Bax, fou ben rebuda pel públic, per la precisió del seu tacte i una pulsació extremadament sensible que li permet anar des d'una execució vagorosa a l'encabritada energia dels passatges més durs.

Els solistes del segon concert, senyors Toldrà, Giménez, Casals (E.) i Gibert, per més coneguts que ja fossin del públic, el sorprengueren amb una recitació delicadíssima i sentimental de l'obra de Vivaldi. Tan aviat hom es sentia transportat als preciosismes evocadors de la primera meitat del divuitè segle, com saltàvem a l'emoció finament romàntica dels temps de Schumann. Llàstima que l'austeritat del Mestre no permetés la repetició.

Dues de les obres executades, la de Bax i la de Català, eren primeres audicions a Barcelona. El novell músic anglès, fins ara desconegut a Barcelona (ja té, però, quaranta cinc anys), se'ns manifestà com un tècnic format en una escola independent de l'impressionisme francès, i de les darreres estridències russes i germàniques. Les seves "Variacions" estan amarades d'aquesta boira de sensual poesia que embolca les manifestacions bretones gaèliques.

Ens plau que el Mestre Casals hagi accedit, a l'últim, a la divisió dels concerts en tres parts, que és la preferida pel nostre públic. Dat el temperament emotiu que ací domina, la divisió en dues parts, exigia una durada d'atenció excessivament fatigosa.

CLAU DE SOL

FUTBOL

Fa vuit o nou mesos, els "colmados" de Barcelona tinieren un dia de venda extraordinària en el que fa referència a xampany i altres productes grats a la gargamella, que s'expenen dins ampolles de vidre, vestides d'una etiqueta més o menys llampant.

Però, l'endemà, els escombriaires no recolliren cap ampolla buida a l'hora de tocar la trompeta.

Ningú no va fer ús de les begudes; van quedar-se al rebost esperant un millor dia.

El lector ja deu suposar que l'"efemérides" de referència fa esment de l'últim jorn del campionat de Catalunya propassat, i que els compradors de les ampolles foren els socis

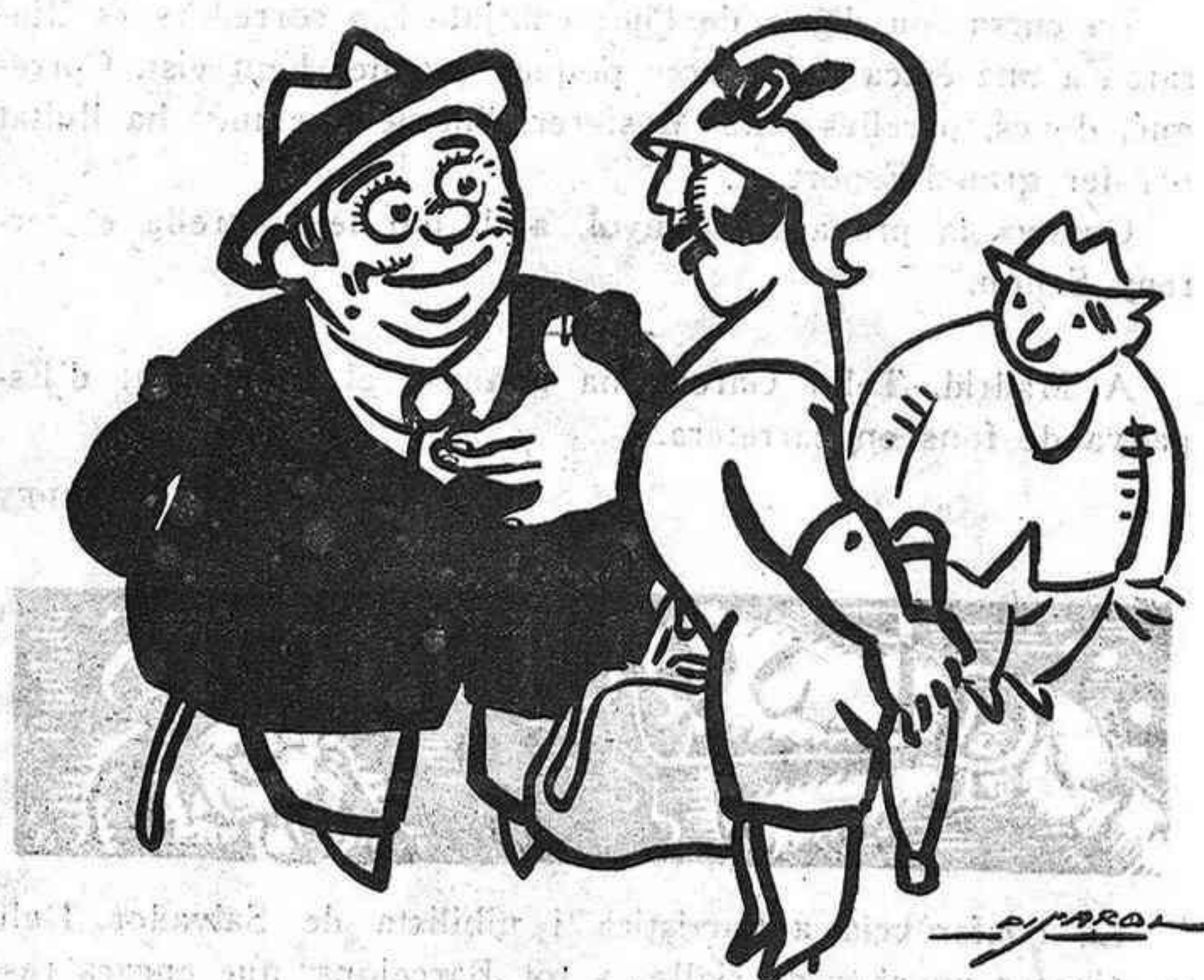

QUINA DESGRACIA!

—Contestant a totes les preguntes, em varen suspendre.

—I què contestares?

—Que no ho sabia.

UN PINTOR DELS QUE ARA S'ESTILEN

—I per què hi ha renyit amb la Julieta?

—Perquè li vaig fer el retrat.

de l'"Espanyol", els quals ja tenien coll avall el campionat que, en arribar prop de la caixeta del pa, va travessar-se.

Un gol de l'Olivella fou motiu de desesperació a totes les llars dels socis blanc-blaus. Aquella nit, en comptes de xampany, begueren vinagre, i, per "postres", no menjaren dolços, sinó ametlles amargues. En comptes de disbauxa, una tristor negra i una quietud que trencava l'ànima es registrà aquella nit als llocs concorreguts pels elements de l'"Espanyol".

Fins diumenge les ampolles de xampany varen romandre al rebost.

Però tan prompte es produí la desfeta del "Barcelona" enfront l'"Espanyol, un riu d'escuma brollà en molts llocs de la ciutat...

Fou una de tantes pluges vingudes amb retard...

De totes maneres, també cal dir que no tot el que es servà el dia del gol de l'Olivella, va aguantar-se sencer fins ara.

Després d'alguns partits del "Barça" a Amèrica, bon nombre de reserves "xampanyesques" va posar-se en acció.

Sobretot després del partit a Rosario... dit el "Rosario de la aurora".

Guanyar el "Barça" per dos a cap i quedar primers en la classificació, és quelcom que al soci de l'"Espanyol" l'anima força, sent el més poderós al·licient per seguir pagant amb prontitud inigualable, el rebut acreditatiu de la condició de soci.

Jà tenim l'"Espanyol" al cap. En segon lloc va el "Sans" i en tercer el "Barça" i l'"Europa".

El "Sans" va guanyar diumenge el "Sabadell" i l'"Europa" empatà amb el "Terrassa".

Diumenge que ve jugaran l'"Espanyol" i el "Sans". No cal dir que el "Sans" comptarà amb més entusiasmes que de costum. Els del "Barça" tindran el "Sans" per ídol el proper diumenge.

Ah!, si fes la guitza a l'"Espanyol"! Que content estaria el senyor Esteve futbolístic!

CICLISME

Al Velòdrom de Sans, hi tingué lloc el diumenge una cursa de dues hores a l'americana, titulada "Gran Premi Narcís Masferrer", en homenatge al degà dels periodistes esportius, un dels homes que més ha treballat per la causa esportiva.

La cursa fou digna de l'homenatge. Els corredors es lliuraren a una èpica lluita, com poques vegades hem vist. Corregué, doncs, parelles amb Masferrer, l'home que més ha lluitat per fer gran l'Esport.

Guanyà la prova l'Espanyol, amb qui feia parella el ferreny Senón.

A Madrid, Teim García, ha guanyat el Campionat d'Espanya de fons en carretera.

JEPET

La conferència antiartística i nihilista de Salvador Dalí, va aixecar un chor de rialles a tot Barcelona, que encara ressona per les "penyes".

Però això no fou res, comparat amb l'efecte que han produït els seus quadros concebuts en moments que semblen influïts per la febre aftosa.

N'hi ha una d'aquestes teles, plena de sorra, la qual la volia adquirir de totes passades el nostre Opisso. Tothom se n'estranyava i fins la família estava preocupada per aquest símptoma poc tranquil·litzador, quan l'Opisso va explicar-ho, dient que volia el quadro de la sorra per fer punta al llapis.

✽

Per tal de què s'apropa l'Exposició, un diari indica la conveniència de rentar les façanes de les cases barcelonines, sobretot les de la Rambla, que fan set coses.

Molt ben pensat; però cal tenir en compte que, tractant-se de "cases de senyors", potser fóra tan imprescindible renovar els interiors com la part externa. Encara que no sigui més que una vegada a la vida, valdria la pena de passar bugada a tots els mobiliaris de mal gust i quadros d'escalata que "adormen" els interiors de les nostres cases burgeses.

✽

Un naturalista anglès que s'ha dedicat a caçar feres per les selves africanes, acaba d'inventar una bala narcòtica que, en ésser disparada, en comptes de matar o ferir greument, a l'animal, només li produeix un estat de profunda somnolència que el fa inofensiu del tot i permet agafar-lo sense cap mena d'avaria.

Aquest invent, malgrat haver despertat l'admiració de tot el món científic, a nosaltres no ens ha causat ni fred ni calor, perquè en aquest, com en molts altres aspectes, també existeix un espanyol que ho havia inventat abans, sinó que, pel sol fet d'ésser espanyol, ningú no n'havia fet cas.

Ens referim al distingit escriptor senyor Martínez Sierra, sols que, en comptes de projectils, emprava comèdies, però l'efecte és el mateix: eren infal·liblement narcòtiques.

✽

"Una devota" va enviar un dècim de tres pessetes de la Rifa de Madrid, a la Redacció d'un diari, encarregant que, si el número sortia premiat, fos repartit entre famílies necessitades.

Sí, vaja, és una senyora que vol veure si per tres pessetes li toca el cel.

✽

A l'Audiència es va jutjar, fa pocs dies, un crim comès a Badalona l'any passat i el fiscal demanava per a l'acusat la futesa de catorze anys de presidi; però la Sala, creient que encara n'hi havia poc, li va aplicar una condemna de divuit anys.

Es la primera vegada que hem vist donar propina a un fiscal.

✽

Per tal de fomentar l'obra de les Missions catòliques arreu del món, el Papa demana a tots els fidels que hi col·laborin amb diners i oracions.

Ens sembla que recollirà més Parenostres que no pessetes.

✽

En poc temps han passat per Madrid dos prínceps indis coneguts amb el nom de maharajàs, als quals se'ls ha retut tota mena d'honors.

La fastuositat del seguici que portaven tant el maharajà de Kapurtala com el de Patiala, han deixat als madrilenys amb un pam de boca oberta, i els hi ha fet rodar el cap: en una paraula: que els ha "maharajado".

✽

Aquest any hi haurà "Tenorios" per tot arreu; fins a l'Olympia.

Ara que si anéssim a sumar els anys de tots els "don Juanes" i "donyas Ineses" que sortiran a representar el popular drama de Zorrilla, arribaríem a una quantitat tan crescuda que no tindríem prou paper per a estampar-la.

••

De Girona ens comuniquen que l'escriptor Josep Serra va anar a donar unes representacions de les seves obres "La desgràcia d'ésser ric" i "La taverna del mal abrigo". El senyor Serra va cometre la lleugeresa, una mica perillosa, de fer constar en els programes que la companyia encarregada de representar les esmentades obres era la del nostre amic Enric Lluelles, el qual no sabia res d'aquest garbuix, i ens ha pregat que protestéssim públicament d'aquest abús de confiança que l'ha posat en evidència davant del públic gironí. Cal que el senyor Serra aclareixi les coses i que faci constar públicament a la premsa gironina que Lluelles no ha tingut cap intervenció en aquest afer.

L'amistat i la justícia així ho exigeixen. Esperem que el senyor Serra sabrà comportar-se com correspon a un home que sap respectar els amics.

Senyors P. R., E. T., A. C. R., J. V., B. P. S., P: R., F. A. S.: Ho sentim molt no poder acceptar els vostres treballs, entre els quals n'hi han de força estimables, però ha passat l'oportunitat.

E. P.: Ho publicarem a "La Campana", tal com vós mateix indiqueu.

Ll. R. C.: En destinarem un a L'ESQUELLA i un altre a "La Campana".

F. d'A.: No es pot fer massa gatzara amb el clero; tracteu altres temes.

B. M.: Es massa prim; i amb el fred que ara s'apropa, necessitem coses de més densitat.

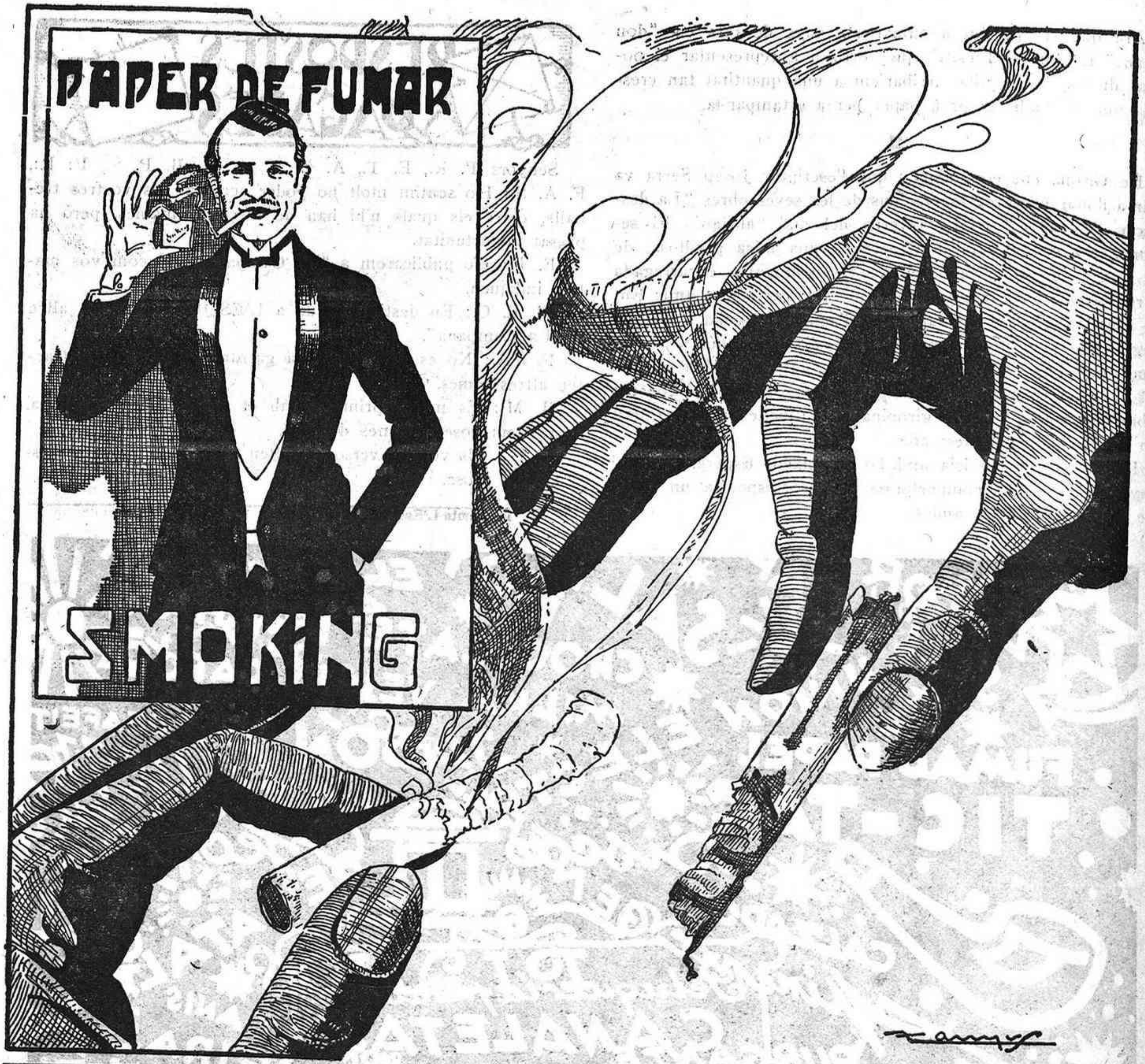
E. G.: Els vostres versos resulten poc polits: proveu d'escriure en prosa.

Imprenta L'Esquella i La Campana : Olm, 8, Barcelona.

ELS ANUNCIS LLUMINOSOS I EL SENYOR ESTEVE

Pobre home! No en té prou amb les ulleres fumades, que ara li fan portar una visera protectora.

amys

Es un inconvenient una cigarreta que es consumeixi amb rapidesa, sense donar temps de assaborir-la. Es malgasta el tabac inútilment, les cendres cauen amb facilitat damunt del vestit del fumador, damunt la taula de treball, etc.

Es un inconvenient una cigarreta que s'apagui amb freqüència, havent d'encendre-la diverses vegades. Produeix cendres negres, i el tabac perd bona part dels seus sabor i aroma.

Aquets defectes queden eliminats empleant el paper de fumar aquestes raons que ha sigut el més ben acollit pels

SMOKING

de combustió lenta, sabor agradós, molt resistent i fi. Es per fumadors intel·ligents.

Fabricada a Catalunya per la casa CAVALETTA S.A. de Sabadell. Tots els drets reservats.

Llibreria Espanyola d'Antoni López ♦ ♦ Rambla del Mig, 20, Barcelona

TELÉFON 18692

Aviat es posarà a la venda
el primer volum de la

Col·lecció d'obres selectes

E. Murger

ESCENES DE LA VIDA BOHEMIA

Traducció d'ENRIC LLUELLES
Pròleg de SANTIAGO RUSIÑOL

PESETES 2'50

Compren tot seguit les
tres últimes obres de

PERE COROMINES

Jardins de Sant Pol

PESETES 4

PUTXINEL·LIS

PESETES 4

La mort d'En Joan Apòstol

PESETES 3

EL LLIBRE DEL DIA

Barcelona, cor de Catalunya

Per **LLUIS CAPDEVILA**

Un volum de més de 200 planes, pesetes 4

La setmana que vé

EXTRAORDINARI

■■■■■ de ■■■■■

L'Esquella de la Torratxa

Número per als vius, dedicat als

MORTS

PREU:

30 cèntims

JOSÉ ZORRILLA

Don Juan Tenorio

PESETAS 1'50

JOAQUÍN M.ª BARTRINA y ROSENDO ARÚS

El Nuevo Tenorio

PESETAS 2'40

NOTA.—Tothom qui vulgui adquirir qualsevol de dites obres, remetent l'import en lliurances del Gir Postal o bé en segells de franqueig al llibreter Antoni López, Rambla del Mig, 20, Barcelona, la rebrà a volta de correu, franca de ports. No responem d'extravios si no es remet, a més, 30 cèntims per a certificat. Als corresponals se'ls atorga rebuixes.

MODERNES TEORIES

—Jo, jove, només em casaré amb un home molt
intelligent.

—Li adverteix que sóc un jove molt *subconscient*.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

30 cts.

TEATRE COMIC

Tots els dies, gran èxit
de la nova Revista

POCKER

BICICLETES ESPORTS
ACCESORIS

SANROMÀ

Balmes, 62 - Telèfon 1445 A - BARCELONA

DEMANEU TARIFES DE PREUS

Teatre Català NOVEDADES

Gran Companyia Catalana. — Direcció: M. SALVAT

Avui, divendres, nit,

ELS APRENSIUS

LES LLAGRIMES D'ANGELINA

Diumenge, a les tres i mitja, EL VIATGE PRODIGIOS D'EN PERE SENSE-POR, formidable èxit de Folch i Torres. A tres quarts de sis i nit, a les deu,

ELS APRENSIUS

LES LLAGRIMES D'ANGELINA

famosa obra de Sagarra

Es despatxa en Comptaduria

Mai les càpsules peruvianes Borrell

no han deixat de guarir aviat i radicalment les BLE-NORRAGIES (purgacions) GONORREES i tots els altres FLUIXOS de les vies urinàries, per CRONIQUES que fossin

Medicació discreta en el seu us

Venda: SEGALA, o a l'autor A. BORRELL

Compte de l'Asalto, 5, cantonada Sant Ramon. - BARCELONA

VIES URINÀRIES

Impureses de la sang - Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties, gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorragia* (purgacions), amb totes les seves manifestacions, *uretritis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc., de l'home, i *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb els *Catxets del Doctor Solvré*. Els malalts es guareixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que neces del metge, i ningú no s'assabenta de la seva

siten sempre la presència m'altia. Venda: 5'50 ptes. caixa.

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames), *erupcions escrofuloses*, *eritemes*, *acné*, *urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les *Pindoles depuratives del Dr. Solvré*, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regnerant la sang, la renoven, augmenten totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent, amb poc temps, totes les úlceres, llagues, grans, floronsos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant a l'organisme rastre del passat. Venda: 5'50 ptes. flascó.

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòria* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia* o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es guareixen aviat i radicalment amb les *Gragees potencials del Dr. Solvré*. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medulla i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrema vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual propi de l'edat. Venda: Pessetes 5'50 el flascó.

Venda a les principals farmàcies d'Espanya, Portugal i de les Amèriques

NOTA.—Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes. en segells per al franqueig a *Oficines Laboratori Sòkatarq, carrer del Ter, 16, telèfon 544 S. M. Barcelona*, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desentrellament, tractament i guariment de les dites malalties.

Carquinyolis BERENGUER

Han fracassat el «Numància» i el «Jesús del Gran Poder» perquè ningú d'ells menjava carquinyolis Berenger.

oo CALDES DE MONTBUY oo

Blenorràgics:

No ho dubteu. El guariment de la vostra purgació està amb els

Cachets Neisserinos

Exit garantit. Tractament ràpid, discret i sense molèsties

Venda: Farmàcies i Centres d'específics

Preu de la capsula: 5'50 pessetes